

Î N C H E I E R E

08 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Galina Stratulat

Judecătorii Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ciachir Constantin în interesele recurenților Stanțieru Ion și Stanțieru Elena,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Stanțieru Ion și Stanțieru Elena împotriva lui Sasu Boris cu privire la prelungirea termenului de acceptare a succesiunii,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2012, prin care a fost admis apelul declarat de Sasu Boris, casată hotărîrea Judecătoriei Telenești din 10 aprilie 2012 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă

La 21 februarie 2012 Stanțieru Ion și Stanțieru Elena au depus o cerere de chemare în judecată către Sasu Boris cu privire la prelungirea termenului de acceptare a succesiunii rămase după decesul Mariei Sasu.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, conform testamentului autentificat notarial din 25 iunie 2011, Sasu Maria a testat întreaga sa avere reclamanților. La 03 iulie 2011 Sasu Maria a decedat, reclamanții intrînd în posesia bunurilor succesoriale. Pe motiv că Sasu Maria s-a aflat în litigiul cu pîrîtul Sasu Boris privitor la partajul averii ce a aparținut lui Sasu Boris, prin urmare reclamanții în termenul stabilit de lege nu au acceptat moștenirea.

Stanțieru Ion și Stanțieru Elena invocă drept motiv de omitere a termenului de acceptare a succesiunii, faptul că ei au contestat încheierea instanței de apel din 07 iulie 2011, prin care s-a dispus aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

Reclamanții solicită prelungirea termenului de acceptare a succesiunii, rămase în urma decesului Mariei Sasu.

Prin hotărîrea Judecătoriei Telenești din 10 aprilie 2012, s-a admis acțiunea și s-a prelungit soților Stanțieru Ion și Stanțieru Elena, termenul de acceptare a succesiunii, rămase în urma decesului Mariei Sasu.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2012 a fost admis apelul declarat de către Sasu Boris.

S-a casat hotărîrea Judecătoriei Telenești din 10 aprilie 2012 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă.

La adoptarea soluției instanța de apel a constatat că, conform art. 1517 CC, termenul de acceptare a succesiunii este de 6 luni din momentul deschiderii ei.

În cazul dat momentul deschiderii succesiunii este data 03 iulie 2011, or conform art. 1440 CC, succesiunea se deschide în urma decesului persoanei fizice sau declarării morții ei.

Prin urmare declarația de acceptare a succesiunii după decesului Mariei Sasu urma să fie depusă de Stanțieru Ion, Stanțieru Elena la notar respectiv pînă la data de 03 ianuarie 2012.

În instanța de apel Stanțieru Ion, Stanțieru Elena au declarat că nu au depus o astfel de declarație la notar, din cauza că Sasu Maria era în proces de judecată cu Sasu Boris, care nu este finisat nici la moment.

Alte temeuri care i-ar fi împedit să se adreseze la notar în termen cu declarația de acceptare a succesiunii după decesul Mariei Sasu nu au.

Conform art. 1519 CC, termenul prevăzut de art. 1517 CC poate fi prelungit de instanță de judecată cu cel mult 6 luni.

Instanța de apel, reeșind din cele constatate în ședință cît și prin declarațiile intimaților, că aceștia nu s-au adresat la notar după decesul Mariei Sasu din 03 iulie 2011 pe motiv de proces judiciar iscat între Sasu Boris și Sasu Maria, consideră că acesta nu servește drept temei întemeiat de a nu se adresa la notar cu declarația de acceptare a moștenirii și nu este temei de a admite acțiunea lor cu privire la prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

Deaceia, constatînd, că prima instanță a aplicat eronat norma de drept materială, instanța de apel a considerat că acțiunea înaintată de Stanțieru Ion, Stanțieru Elena către Sasu Boris privind prelungirea termenului de acceptare a succesiunii după decesul Mariei Sasu este neîntemeiată.

La 26 ianuarie 2013 avocatul Ciachir Constantin în interesele recurenților Stanțieru Ion și Stanțieru Elena a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii Judecătorei Telenești din 10 aprilie 2012.

În motivarea recursului recurenții au indicat că instanța de apel a emis decizia nominalizată cu încălcarea normelor de drept material și procesual, nu a elucidat toate circumstanțele cauzei, în cadrul procesului de judecată punînd întrebări despre existența probelor care în dosar se regăsesc, ca rezultat acestea nefiind examinate în ansamblul și interconexiunea lor, nu s-a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat eronat legea.

La data de 20 martie 2013 Sasu Boris a depus prin intermediul cancelariei o referință, prin care a invocat dezacordul cu recursul depus de avocatul Ciachir Constantin în interesele recurenților Stanțieru Ion și Stanțieru Elena, solicitînd respingerea acestuia, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să

declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Ciachir Constantin în interesele recurenților Stanțieru Ion și Stanțieru Elena nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele avocatului Ciachir Constantin în interesele recurenților Stanțieru Ion și Stanțieru Elena se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către avocatul Ciachir Constantin în interesele recurenților Stanțieru Ion și Stanțieru Elena, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Ciachir Constantin în interesele recurenților Stanțieru Ion și Stanțieru Elena ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de avocatul Ciachir Constantin în interesele recurenților Stanțieru Ion și Stanțieru Elena, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul /semnătura/ Galina Stratulat

Judecătorii /semnătura/ Iuliana Oprea

/semnătura/ Iurie Bejenaru

Copia corespunde originalului
Judecător

Iurie Bejenaru